

Ünnepeket hozó gyönyörű május

A gyönyörű május, reményünk szerint az ünnepeket is hozza.

• *Anyák napjára* ajánljuk *A derék asszony dicsérete* egy részletét: „A gyermekek, családtagok jövője miatti aggodalom talán leginkább az édesanyákat kísérti meg. A bölcs szülő nem magának neveli és nem is magának szeretné megtartani őket.” Jóleső érzés, hogy azokban a nehéz '80-as években ilyen gondolatokat kapott a szerző – a mai szülőknek is sokat kellene erről elmélkedniük.

• „Az addig oly közélről látott Jézust eltakarta szemük elől a felhő” – a *mennybemenetel* fő mozzanatát ragadta meg cikkírónk. Így aztán a látható és láthatatlan világ határán, a felhőn innen és túl mozgatja az olvasó figyelmét, akképpen bátorítva, hogy az elsőből van átlátás a másodikba, vagy akár átjárás.

• „Ha Lélek által élünk, akkor éljünk is a Lélek szerint” – megállít a mindennapok rohanásában a csodálatos Galata 5:25, és benne a két kicsi szó, az „által” és „szerint”. A *pünkösdi üzenet* írója hangsúlyozza: a Szentlélek a Jézus követésére, az Úr Jézus útjára mutat, és arra kér, hogy járjunk ezen. Ne a mi utunkat, hanem az Övét járjuk. A Lélek ilyen életre hív... Áldott ünnepeket! (A szerk.)

Túrmezei Erzsébet

PÜNKÖSD UTÁN

Pünkösöd előtt - sóvárgás titkos mélye.
Pünkösöd előtt - ígérek zenéje.
Pünkösöd előtt - esedezés, esengés.
Pünkösöd előtt - halk hajnali derengés.
Pünkösöd előtt - szent vágyak mozdulása.
Pünkösöd előtt - koldusszív tárulása.
Csendesen várni - várni, hinni, kérni!
Aztán - boldog pünkösöd utánba érni!

S pünkösöd után - szent égi erőt-vetten,
pünkösöd után - Lélekkel telítetten,
pünkösöd után - bátor tanúvá lenni,
pünkösöd után - szolgálni, égni, tenni,
pünkösöd után - régit kárnak ítélni,
Krisztusnak élni és másoknak élni,
minden mennyei kincset elfogadni,
és pünkösöd után - adni, adni, adni!

Pünkösdhez szorosan kapcsolódik az újszövetségi bemerítés, így most az ünnepre készülve mutatjuk be A baptisták c. festményt. A képet egy svéd művész, Gustaf Cederstörn festette. Az eredeti kép reprodukciójáról Megyesi József ny. lp. készített másolatot, amely látható volt a jubileumi Mabavisz-vasárnap nagyváradi ünnepélyén (a fenti fotó erről készült). (Folytatás a 14. oldalon.)

Áldott pünkösdi ünnepet kívánunk!

A FELHŐN INNEN ÉS TÚL

Jézus mennybemenetelének a napja méltatlanul mellőzött ünnep. Különösen, ha földre jövetelének ünnepével hasonlítjuk össze. Pedig mindkét alkalommal volt angyali jelenés, meg isteni üzenet.

Az Újszövetségben Lukács az egyetlen, aki Krisztus mennybemenetelét térhez (*Olajfák hegye* – ApCsel 1,12, illetve *Betánia közelében* – Lk 24,50), és időhöz (*40 nappal feltámadása után* – ApCsel 1,3) kötött konkrét eseményként kezeli. Az Újszövetség többi könyve csak közli, hogy a feltámadott Krisztus a mennyben van, és az Atya jobbján ül. (Róm 8,34; Ef 1,20; Zsid 1,3; Jel 3,21 stb.)

Az utolsó földi kép Jézusról az átszegzett áldó kéz: „felemelte a kezét, és megáldotta őket. És miközben áldotta őket, eltávolodott tőlük, és felvitetett a mennybe” (Lk 24,50–51).

A szemtanúknak nem az maradt meg, hogy Mesterük egyre magasabbra emelkedve egyre parányibb ponttá lesz, hanem az addig oly közlő látott **Jézust eltakarta szemük elől a felhő** (ApCsel 1,9).

Ez a felhő a látható és láthatatlan világ határát képezi. Jézus felemelkedett, majd egy pillanat alatt „beleláthatatlanodott” abba a világba, amit a Biblia láthatatlan, de való-ságos világnak nevez.

A világmindenség két részre osztható tehát, a látható és láthatatlan világra. Sőt, a helyes sorrend fordított, mert a láthatatlanból álltak elő a láthatók (Zsid 11,3).

Az ünnep egyik nagy üzenete: a kettő között van átlátás vagy akár átjárás is. Ezt több bibliai utalás is igazolja:

- A leendő tanítvány, Nátanael, elképed Jézus képességeitől, és megdöbbenő bizonyosságot mond már az első találkozásukkor: „Mester, te vagy az Isten Fia, te vagy Izráel királya!” Jézus nagyobb látványosságot ígér: „meglátjátok a megnyílt eget és az Isten angyalait, amint felszállnak, és leszállnak az Emberfiára” (Jn 1,49–51). Más szóval: **meglátjátok, hogy a menny nyitott.** A két világ között pedig angyalok közlekednek.

- Amikor Jézus megkeresztelkedett, leszállt Őreá a Szentlélek galamb formájában. A Lukács evangéliuma 3,21-ben olvassuk: „...Jézus is megkeresztelkedett és imádkozott, **megnyílt az ég...**”

- István vértanú még a városban volt, amikor Szentlélekkel telve az

égre függesztette tekintetét, látta Isten dicsőségét és Jézust, amint az Isten jobbjára felől állt, majd ezeket mondta: „Íme, látom **az eget megnyílván...**” (ApCsel 7,55–56).

Ezen ígék is bizonyítják, hogy Isten időnként fellebbenti a felhőt, és betekintést enged a láthatatlan világba. Mi rendszerint csak azt látjuk, ami a felhőn innen van. Jézus most testben a felhőn túl van! Ott van a mi örök hazánk is! Földi szemünkkel nem látjuk sem Megváltónkat, sem örökségünket, mégis bizonyosak lehetünk benne. Ez határozza meg a felhőn inneni prioritásainkat. Ezért énekeljük:

„Jézus, Tied vagyok,”
„Boldogságot csupán az ad, ha szódat érthetem”,

„Tudom, hogy szent kezéd vezet, ha azt nem látom is”.

„- De majd a felhő felszakad, mely most még rejteget,
és színről színre áldalak, hogy Nálad élhetek.” (HH 553).

Kívánom: oszlassa el Isten felhőinket, és ragyogjon fel előttünk a megdicsőült Krisztus!

NAGY ISTVÁN lp., Szalárd

„Oszlassa el Isten felhőinket, és ragyogjon fel előttünk a megdicsőült Krisztus!”

LEVÉL GOROSZLÓRÓL

MEGHÍVÓ

Folyó év augusztus 8-án 100 éves múltjára kíván visszatekinteni a **MAGYARGOSZLÓI GYÜLEKEZET**. Az ünnepi eseményre szeretettel hazavárjuk a közeli és távolabb élő elszármazottakat, és azokat a környékbeli testvéreket, akik vágynak velünk együtt emlékezni Istenünk jóságára az Ő jelenlétében.

A magyargoroszlói gyülekezet vezetősége

EMLEKEZÉS – Ha megkésve is, de kívánunk megemlékezni **id. Domokos Domokos** testvérünkről, aki negyed századnyi rokantság terhét tette le 2009. március 31-én, amikor visszaadta lelkét Teremtőjének. 88 évet élt, amelynek javarésze nyomorúság és szenvedés, de az Úrral való járás boldog időszaka is volt. A népes család, a gyülekezet testvérisége kísérte utolsó útjára. Az énekkar, a zenekar, valamint a lekipásztor, Király Tibor tv. igei szolgálata mind az örök életbe vetett hitünket, reménységünket erősítette. Az elhunyt emléke is jó ideig élni fog bennünk. Testvérünk míg élt, a magyargoroszlói baptista gyülekezet tagja volt. *id. Domokos Ernő*

LÉLEK SZERINT JÁRJUNK (Gal 5:25), JÉZUST KÖVESSÜK!

Az autósok a jelzőlámpánál sorban megállnak, majd a zöld jelzésnél igyekeznek továbbra is a forgalmi előírásoknak megfelelően haladni. A fenti igében a *járás* szó a görögben „sorakozást”, „sorban menést” jelent. Nekünk is a szabályoknak megfelelően kell járnunk a hívő életben. Hiszen vannak szabályok, van rend, - alapelv - amit követnünk kell. A Lélek szerint járni pedig azt jelenti, hogy a Szentlélek szabályai szerint járjuk az utunkat. Aktív cselekedetről van tehát szó, és ez a mi felelősségünk. Ebben nem lehetünk passzívak, nem mondhatjuk, hogy majd a Lélek elvégzi bennünk, ha akarja. Hiszen Ő biztosan akarja!

Írásomban azt szeretném hangsúlyozni, hogy a Szentlélek a Jézus követésére, az Úr Jézus útjára mutat – ahogy azt az igében, az evangéliumokban olvassuk –, és arra kér, hogy járjunk ezen. Ne a mi utunkat, hanem az Ővét járjuk. A Lélek ilyen életre hív.

Jézus a *pusztába* ment. A Lélek vitte oda. *Megkísértetett*, de győzött. Ez a mi utunk is. Nem kerülhetjük el a pusztát: járnunk kell az utcán, menni kell az iskolába, munkahelyre, ahol sokféle területen megkísértetünk, de ha a bűn csábításának ellene állunk, akkor Jézus győzelmet ad.

Jézus a *Jordánhoz is elment, beme-
rítkezni*. Akik a Krisztuséi, azok végig-
mennek ezen az úton is, és nem kerü-
lik el a felnőtt beme-
rítkezést. Így töltjük
be Krisztus törvényét, ha minden
igazságnak eleget akarunk tenni.

Jézus a *templomba, zsinagógába is
járt*. Szokása volt ez. *Ott olvasott az
igéből, prédikált, testileg-lelkileg épí-
tette a jelenlevőket*. Nem lehet virtuá-
lisan részt venni a gyülekezeti alkal-
makon, nem lehet „tévé előtt”, vagy
számítógépen keresztül ápolni a
testvéri kapcsolatokat. Ahogy az
édesanya sem a tévét kapcsolja be,
amikor ebédelni hívja a családot,
ahol finom ételeket mutatnak, ha-
nem a konyhába invitál, a megterít-
ett asztalhoz. Mindenki megelé-
szik, és – végső soron – növekszik.

Jézus útja a *segítségnyújtás útja* is,
a karitatív munkáé. Megindult a
szíve a szegények láttán, kenyeret
adott az éhezőknek. Mi sem lehe-
tünk érzéketlenek. A Lélek szerint

járók könyörületességre indulnak,
irgalmasságot cselekszenek. Járjunk
érdeklődve, figyelmesen. És ne íté-
ljük el az embereket a betegségeik
vagy a szegénységük láttán, hanem
legyen bennünk szeretet. Törőd-
jünk velük, még akkor is, ha durván
beszélnek azokról, akikben megbot-
ránkoztak, mert azok úgymond
„tehettek volna jót, de nem tették”.
Az Úr Jézus a bethesda-i betegnek
„embere” lett. Mi miért nem lehe-
tünk ilyenek?

Jézus a *vigasztalás* embere is volt.
A naini özvegy, majd Jairus és
Lázárék mind vigasztalást nyertek
általa. Máriának is ő mondta, hogy
„ne sírj”. Meglátta a gyászolót, a szom-
orúságban levőt, és vigasztalta őket.
Nem sebzett, hanem gyógyított.
Nem taszította el magától az embere-
ket, hanem fogadta, segítette azo-
kat, mint például a leprásokat és
Zákeust.

A tékozló fiúról sokat hallunk,
de kevesebbet az apáról. Ő a meny-
nyei Atya képe! Lehet, hogy embe-
rek által megvetett, szomorú édes-
apa volt, akinek szégyenkeznie
kellett, mert ilyen gyermeket nevelt.
Talán mi is mondunk ilyeneket az
édesapákról, édesanyákról, ifjakról?
Nálunk van-e olaj a sebekre, mint
az irgalmas samaritánusnak? Van-e
hely a kocsinkban a megvetettek
számára? Hát pénzünk az ilyenek
gondozására, gyógyítására? Ha élet-
célunk, hogy másoknak önzetlenül
segítsünk, akkor kialakul egy olyan
életmód, amelyben nem a dicsek-
vés, nem a manipuláció, sem pedig
a vezeklés, hanem az őszinte segítő
szándék vezérel. A Lélek szerinti
szeretet szent és tiszta. Ez nem jelent
puhányságot, megalkuvást. A krisztusi
szent szeretetnek van igazi tartása és
hatása.

Jézus a *határozottság* útját is járta.
Kötelet font, de nem embereket ütött,
hanem bűnös cselekedeteket ítélt
meg ezáltal: az anyagiasságot, az ön-
zést, az erkölcstelenséget, a képmu-
tatást. Mert akik Lélek szerint jár-
nak, azok a szentség útját járják, a
tisztaság útját. A Szentlélek arra a
szentségre vezet, amit szeretetben
élek meg, arra az igazságra, amit
szeretettel mondok el, olyan szelíd-
ségre, ahogyan a bűnöst intem.

A Krisztus útja nem az egymás
elleni harc tere, hanem a bűn elleni
küzdelemé. Nemes harc ez, amit
minden hívőnek meg kell har-
colnia.

Jézus az *Atyával való egységre* is
törekedett, a *követőit is erre tanította*,
ezért imádkozott. A Lélek szerint
járók a szolgálatra törekszenek.
Egészen más ez, mint a hatalmi pozí-
ciók megszerzésére vagy megtartá-
sára való törekvés, ahol elkerülhe-
tetlenek a viták, szóharcok, versen-
gések, pártoskodások, szakadások.

A szolgáló az *alázat útja* is. Erre
tanít az Úr Jézus, hiszen Ő ilyen
volt: alázatos és szelíd. Természe-
tünkben adódóan ez nem jellemző
ránk, de Jézus átformálhat. Ha
mindez végbemegy bennünk, akkor
szelíden válaszolunk majd azoknak,
akik Jézus felől érdeklődnek.
Szelíden, támadás nélkül tudunk
inteni, és a családban is kellemes,
megnyugtató a jelenlétünk.

Jézus elment a *Gecsemáné* kertbe
is, ahol kettesben maradhatott
Atyjával. Életcélja volt átvenni és
megtenni a mennyei Atya akaratát.
Mi talán sokszor azért nem tudjuk
elfogadni az Atya akaratát, mert
nem imádkozunk a Lélek által, nem
csendesedünk el, nem tusakodunk.
Ezért vagyunk erőtlene-
k a szenvedésben, gyengék a megbocsátásra, a
szolgálatra.

Jézus a *keresztre feszítés útját* is
vállalta: megverték, megcsúfolták,
megkínózták, de Ő tűrt, imádkozott
ellenségeiért, és megbocsátott nekik.
Bizonyosságot tett a gonosztevőnek,
szerető gyermekként édesanyja
jövőjéről gondoskodott. Ez tehát a
Krisztus útja, a keskeny út. Ez a
Lélek útja, a mi utunk. Vajon ez az
út a tied is?

Jézus végül a *menybe ment*. Már
földi szolgálatának idején is a meny-
nyiekkal törődött, és az Atya Istent
dicsőítette. Nem önmagát vagy tanít-
ványait, hanem Istent. Ez a Lélek
feladata, Ő is Istent dicsőíti. Akik
Lélek szerint járnak, azok Istent
dicsőítik: az Atyát, a Fiút és a Szent-
lelket.

Ezen az ünnepen mi is erre kapunk
felhívást: Járjunk Lélek szerint,
követvén Jézust!

SZÜCS SÁNDOR lp., Szatmárnémeti

A 2010-es munkakongresszus

Kellemes, tavaszi időben utazhattunk Kolozsvár felé március 27-én, a 2010-es munkakongresszust megtartani. Már jóval kezdés előtt benépesedett érkezőkkel az imaház udvara. A helybéli testvérnök gondoskodása révén kiegészíthettük reggelinket, a kalácsot, teát, kávét kínáló asztal mellett ott sorakoztak a sajtótermékek: a Szeretet és az Üdvözetet húsvéti számai.

Tíz órakor áhítattal kezdtünk: Borzási Csaba lelkipásztor (Mt 4,4) és Bátori Imre tordai előljáró (2Tim 2,15) buzdított imára. Könyörgések hangzottak el többek között azért, hogy kipróbált emberekként és igehirdetőkként álljunk Isten és a világ előtt, ugyanakkor fohászkodtunk időtálló döntésekért, ébredésért, sőt józanságért is. A közös éneklést Mike József belényesi lelkipásztor vezette.

Köszöntés, számbavétel

A munkakongresszus küldötteit Gergely István elnök testvér köszöntötte. A bevezető üdvözlés után dr. Kovács József főtitkár testvér vette számba körzetenként a küldötteket. Hálás szívvel állapíthattuk meg, hogy gyülekezeteink fontosnak tartották képviseltetni magukat. A 175 küldött között számos roma testvér is volt. Megjelent régi kedves ismerősünk, Mark Gibson, amerikai misszionárius is, aki az Entrust4 európai szervezetét vezeti. Dániel Zalán és Vékás Zoltán lelkipásztorok kórházi kezelésük miatt hiányoztak.

A kongresszusi füzetet, mely a szövetség aleggységeinek beszámolóját is tartalmazta, minden küldött kézhez kapta. Az elnöki és a főtitkári

beszámolót előszóban hallgathattuk meg, ugyanakkor a gazdasági alelnök jelentését is, a Filadelfia öregotthonról pedig dr. Pardi Attila tartott ismertetőt.

Az elnöki beszámolóból

megtudtuk, hogy a szalárdi öregotthon megvásárlását célzó adakozás sajnos nem érte el a kellő mértéket. Ennél fogva az idei évben a felvett kölcsön 70%-át kell törleszteni. A Filadelfia kuratóriumának kemény munkája és Isten segítségével folytán az otthon sikerrel pályázott meg uniós támogatásokat. Így újjáépítési és kiegészítési tervet készíthettek közel 3,5 millió RON értékben. (Ezt az összeget csak a megnevezett célra használhatják fel, vagyis nem fordíthatják egy részét a megvásárlási kölcsön törlesztésére).

A kolozsvári teológia építési tervének véglegesítésébe és kivitelezésébe sajnos beleszólt a jelenlegi, elhúzódó gazdasági válság. „A legnagyobb missziómezőnk a Székelyföldön van. Vállaljuk fel és támogassuk. Részt kell vállalnunk a vajdasági és kárpátaljai misszióból is. Az erdélyi roma misszió nagy öröm, felelősség és kihívás is egyben” – mondotta Gergely István testvér, majd hangsúlyozta, hogy nagyobb figyelmet kell fordítanunk a lelki munkások képzésére, mert nő a nyugdíjasok száma, és egyre kevesebben jelentkeznek helyükbe. Tíz körzet áll most üresen, és az elkövetkező években nagy hiány alakulhat ki, ha továbbra is fennáll a jelenlegi állapot.

Főtitkár testvérünk

a gyülekezeti statisztikákkal kezdte beszámolóját. Ezt az évet

9.187 taggal és 4.325 hozzátartozóval kezdte el szövetségünk, ami összesen 13.512 lelket jelent. Hála az Úrnak, a taglétszám és a bemelegítések száma is enyhén növekvő tendenciát mutat. A taglétszám helyzetét a missziókerületek, korosztályok, nemek, nemzetiségek viszonylatában grafikonos, illetve Power Pointos bemutatóval illusztrálta. Ezekből megtudhattuk, hogy gyülekezeteinkből legtöbben az „50 plusz” korosztályhoz tartoznak, ami azzal a veszéllyel járhat, hogy a fentebb említett szám adatok egy idő után csökkenni fognak. A tagok kb. 60%-a nőnemű. Valamivel több születés volt a vizsgált két évben, mint elhalálozás. Nem álltak le a költözések sem. Egyre többen részesülnek felsőoktatási képzésben, ami igényesebb gyülekezeti szolgáltatásokat kér. A roma gyülekezetek sokat fejlődtek az utóbbi két évben is: a tagok és hozzátartozók 21,6%-a roma. Szükség van a lelki élet minőségének növekedésére is.

Pénzügyi beszámoló

Kovács Gyula gazdasági alelnök testvérünk tartott. Gyülekezeteink 36.930 RON-t adakoztak a haiti földrengés károsultjainak megsegítésére, mely összeget a közeljövőben továbbítanak a számukra. A szövetségi és teológiai járulék befizetése a tavalyi évben 1200 tag után elmaradt. A szövetségi kiadások elérték a 212.297 RON-t. Így 2009 végén volt egy 80.347 lejes hiányunk (az Üdvözetet a ma emberének című folyóiratunk is ráfizetéssel dolgozott tavaly). Alelnök testvérünk továbbá ismertette, hogy az új vallástörvény életbe lépése miatt ki kell cserélnünk a ✕

⇒ gyülekezeteink működési engedélyeit. Ez a folyamat lassabban zajlik a vártnál, vagyis gyülekezeteink túlnyomó többsége érvénytelen engedéllyel rendelkezik, melyek alkalmatlanok hivatalos ügyek rendezésére.

Belső szabályzat

A legkiadósabb napirendi pont a Belső szabályzatunk felolvasása és jóváhagyása volt. Már az előkészítése is sok időt és energiát igényelt. A hozzászólások kérésekor a kongresszus munkálatait vezető testvéreink elsősorban a gyülekezetek vezetőbizottságainak véleményére voltak kíváncsiak, és csak azután a küldöttek személyes meglátásaira. Főtitkárunk hangosan olvasta fel a már több alkalommal átfésült szöveget. Egy-egy szakasz elhangzása után lehetőség nyílt a javaslatok elmondására. A témák közül némelyek több időt igényeltek, mint például: „Hol állítsák helyre a megtérő kizárt tagokat: abban a gyülekezetben, amelyben jelenleg tagok, vagy abban, ahol kizárták őket? Kik azok a hívők, akikkel házasságot lehet kötni? Avassunk-e evangélistákat is? Hány százalékos ajánlást kapjanak a teológiára jelentkezők saját gyülekezetüktől? Hány százalékos támogatással lehessen gyülekezeti vezetőket választani? Avatása, illetve beiktatása előtt, egyéni vagy családi okokra hivatkozva visszaléphet-e a lelkipásztorjelölt? Hogy történjen a körzetet cserélő lelkipásztorok beiktatása? Beleszólhat-e a körzetek vezetőbizottsága a szövetségi elnök jelölésébe? Legyen-e a szövetségi tanács konzultatív tagja a szalárdi öregotthon igazgatója, vagy akár más szövetségi intézmény igazgatója?”

Javaslatok

Ugyanakkor számos javaslat is elhangzott, mint pl.: „A főtitkár küldje el két héttel hamarabb a kongresszusi füzetet a gyülekezeteknek, benne az összes dokumentummal a tárgyalandó kérdésekkel kapcsolatos helyes döntések meghozása érde-

kében. A kommunikációs alelnök tartson kapcsolatot a nem baptista vallásos lapok szerkesztőivel is.”

Gyakrabban hallottuk a tárgyaló kérdésekhez hozzászólni a következő testvéreket: Albert István Zsolt, Borzási István, Veress Efraim, Szűcs Sándor, Király Tibor, Kiss Juhász Vilmos, Kaszta András, Szabó András, Szűcs Benjámin Ottó, Kiss Zoltán, Balogh Ferenc, Kelemen J. Sándor, ifj. Veress Ernő. Válaszokat többnyire az elnök és a főtitkár testvér adott. A kongresszus munkálata szokatlanul hosszúra nyúlt, mégis jó légkörben zajlott.

Igehirdetés

Befejezésül Ken Kelley lp. (USA – Alabama) hirdetett igét (2Tim 4, 1–5) Sallai Jakab tolmácsolásában. A bizonyágtételéből álljanak itt a legkiemelkedőbb részletek.

„Az elmúlt években részt vehettem a romániai standard imaházak építésének programjában. 102 kápolnát építettünk fel, néhányat magyar ajkúak számára. Emlékezetes maradt a gyalui építés és imaházavatás. Tíznel több ilyen avatáson személyesen is részt vehettem.

Kilenc éves koromban adtam át életemet az Úr Jézusnak. Akkor Amerika éhezett az igére, de nem volt elég lelkipásztor. Később viszont egyre többen kezdték megkérdőjelezni a gyülekezetek szerepét és tekintélyét. Aztán kitört a vietnami háború, ám a harcok elhúzódtak. Szövetségi elnökök mondtak le megszégyenülésük miatt. Neves lelkipásztorok házasságtörési botrányaitól és tévtanoktól visszhangzott az ország. 19 évesen újból odaadtam mindent az Úrnak. Majd mezőgazdasági mérnök lettem. Hét évig dolgoztam a földeken. Házasságot kötöttem, de nem születtek gyermekek. Ezért három fiút fogadtunk örökbe. Később feleségem váratlanul gyermeket fogant. Mindez előkészített a pásztori munkára.

Ébredésre van szükség

A gazdasági fejlődés erkölcsi hanyatlással párosult Amerikában.

Az emberek eltávolodtak az Isten iránti első szeretettől, habár összességében sok Bibliát nyomtatnak és sok jót tesznek. Újból ébredésre van szükség. Amikor teológiai fokozatért tanultam, külmisziós utakon is részt vettem. Különösen kellemes volt a szentföldi út. Közben egyre inkább foglalkoztatott, hogy a saját gyermekünk fogyatékos: nem hall, jelbeszéddel kommunikál.

Imádkozzatok értem, hogy az Úr Jézus iránti szeretetem ne lankadjon. Most az ige hirdetésének ideje van. Az ige soha nem változik, tekintéllyel bír, nem visz tévelygésbe, embereket térít meg, megmentheti Amerikát és másokat is a veszelelemtől.

Minek van az ideje most?

Az *intésre* való felszólítás számomra azt jelenti, hogy lekipásztori fejjel, ésszel, logikusan, szívvel, világosan, az emberek üdvösségére hirdessem az igét. A *feddj* pedig azt, hogy prófétai kiállással és fellépéssel hirdessem azt, amit Jézus mondott, aminek engedni kell, még ha nem is népszerű. Továbbá Isten szentességére való tekintettel kell *hirdetni* az igét, ugyanakkor pásztori szívvel, együttérzéssel, Isten szeretetétől érintve, mint Ézsaiás, kitartásra és a tovább haladásra biztatva. Vándorként, idegenként végezzük az *evangélista munkáját*. És gyakran kérdezzük meg magunktól: „Minek van az ideje most?” Az igehirdetésnek, az ébredésnek, Jézus visszavárásának, a hazamenetelnek.

Befejezés, búcsúztatás

Gergely István, elnök testvér megköszönte vendégünk munkáját, szolgálatát. Átadta Vékás Zoltán lelkipásztor köszöntését, és buzdított az érte való imádkozásra. Egyúttal búcsúztatta Tőtös János lelkipásztor testvért, aki nyugdíjba vonult, hamarosan Magyarországra költözik, és így utoljára vett részt kongresszusunkon képviselői minőségben. Záróimát Kelemen Sándor és Tőtös János lelkipásztor mondott.

VASS GERGELY

A derék asszony dicsérete

A fenti címmel jelent meg tavaly egy kedves kis könyv, az írója: **id. Budai Lajos**.

„Az elmélkedés sorozat a nyolcvanas években született” – írja az előszóban Berszán Lidia szerkesztő –, „így az igei üzenet mellett magán hordozza azt a szemléletet is, ami a nő családi és társadalmi szerepe szempontjából akkor volt meghatározó. Az a tény, hogy a szerzőnek öt növekvő korban levő lánya volt ebben az időszakban, magyarázza azt az erős mérce és példakép állítási szándékot, ami az egyes fejezeteket áthatja.”

75. születésnapjára gyermekei állították nyomdakészre az anyagot.

A könyvben helyet kapott Bálint Ibolya *Derék asszonyok tegnap és ma* című írása, és illusztrációként a néhai olasztelki Kósa Bálint metszetei.

Álljon itt a Szatmáron élő nyugalmazott lelkipásztor írásaiból egy jellegzetes kis rész.

A derék asszony és házanépe nehéz téli időben

„Nem félti háznépét a hótól,
mert egész házanépe karmanzsinba
öltözött.” (Péld 31:21)

A derék asszony, mint édesanya, mint a család lelke és mozgatóereje újból csodás színekben tűnik fel előttünk. Kicsoda ez a derék asszony, aki nem félti háznépét a hótól és a hidegtől? Miért olyan nyugodt és bizakodó még az inséges, nehéz, téli időkben is? Idegességnek, nyugtalanságnak és félelemnek nyoma sincs nála. Nem félti háznépét a megfázástól, betegségtől, esetleges veszélytől!

Mielőtt ennek az igeversnek a mélyebb értelmét kutatnánk, vessünk egy pillantást a benne található két szimbólumra. Az első a fehér hó, a tisztaságnak, a szentségnek a szimbóluma. A versben megsejtjük, hogy a hónap veszélye is van. A hótól féltetni is kell házunknépét és magunkat, ha nem öltözünk fel testileg és lelkileg egyaránt.

A második szimbólum a vérszínű karmazsin. A jó minőségű gyapjúfonalat és meleg holmit, leginkább vörösre festették, amiből nem csak meleg takarók, hanem más ruhadarabok is készültek. Ezek nyújtották a legbiztosabb védelmet a hó hidege ellen.

A derék asszony nem félti háznépét a hótól

A gyermekek, családtagok jövője miatti aggodalom talán leginkább az édesanyákat kísérti meg. Szeretnék mindig maguk mellett, az otthon biztonságos melegében tartani őket. De ez nem lehetséges! A gyermekek felnőnek és elhagyják a családi házat. Kilépnek a felnőtt élet gyakran hideg, fagyos, kegyetlen terepére. A bölcs szülő nem magának

neveli, és nem is magának szeretné megtartani gyermekeit. Tudatában van annak, hogy csak ajándékba, meghatározott időre kapta őket. Legfontosabb feladata nem az, hogy túlféltsse, magához kösse, hanem az, hogy felkészítve, „felöltözve” bocsássa ki őket. Ugye mi is szeretnénk min-

den félelmet kiküszöbölni a szívünk-ből a jövőre nézve? Szeretnénk boldog nyugalommal a Mindenható oltalmában lenni, és itt helyezni biztonságba egész háznépünket, mint a derék asszony? Erre ma is megvan minden lehetőség.

Öltözzük fel Krisztust, rejtőzünk el benne, építsük hitünket, lelki házunkat teljesen Őrá, az örökkévalóság közikájára!

Legnagyobb veszélyt talán akkor rejt magában a hó, amikor olvad, és áradásokat okoz. Falvak, városok esnek áldozatul pusztító erejének, emberek és barmok vesznek el az alattomos árban. Miért nem félti

háznépét ilyenkor a derék asszony? Mert az ő háza köziklára épített. Jöttek a szelek, az árvíz, de nem rontották le, mert köziklán épült.

Az árvizek gyakoribb jelenségek hitéletünk területén, mint fizikai életünkben. Az egészséges, élő hitű derék asszony háznépével együtt biztonságban lakozik, mert a kísértések, bűnök, szenvedélyek szennyes áradata nem sodorhatja el. Hitének kicsiny hajléka a mozdíthatatlan köziklára, a Krisztusra épült. Háznépével együtt zengheti az éneket: „Menváram én nékem az Úr, a zord viharban szikla vár, bár csapdos a hullám vadul, ott szívem menhelyet talál.”

Az érett lelki közösség, felnőtt, egészséges, kiforrott tagokból, lelki értelemben szülőképes anyákból áll. Ez a Krisztus mátkája, a Szentlélek által, a Jézus vérenek karmazsinjába öltözve. Az ilyen lelkeknek már nincsenek kicsinyes, földi céljaik. Nincs saját megrögzött akarata, hanem ezt mondják: „Atyám, legyen meg a te akaratod”.

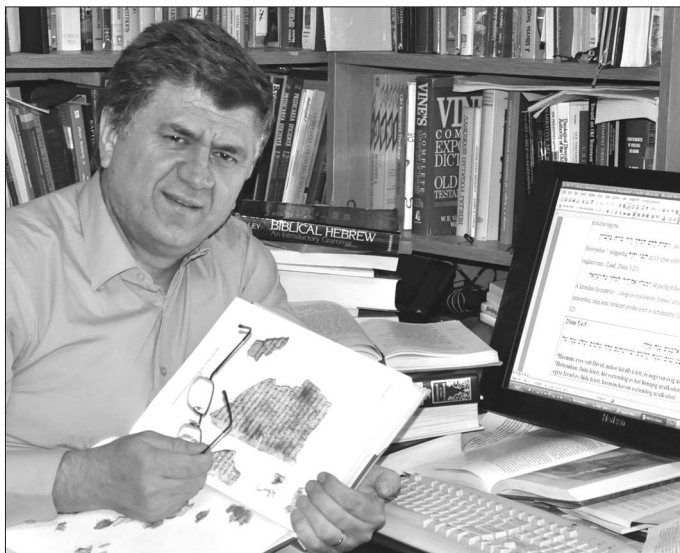
A derék asszony és házanépe Krisztus követségében jár a világon. A békéltetés ígét és szolgálatát viszi tovább, lelkeket ment ki a halálból. Mindenkét szeretne felöltöztetni a Krisztus vérenek karmazsin ruhájába – az evangélium által.

A Krisztus háznépe ragyogni fog örökkön-örökké az ő Atyjának országában, mint a csillagok, mert sokakat az igazságra vezettek. Ők azok, akik felöltözték a Krisztust, aki így nevezi magát: „Én vagyok Dávidnak gyökere, ama fényes hajnalcsillag.” Minden bajon, viharon, áradaton, hidegségen, szennyen és veszélyen felülemelkedtek már, mert a Krisztusba, a fényes hajnalcsillagba öltöztek övéikkel együtt.

„Legyen mindez hasznára az Úr ügyének!”

Befejezte doktori tanulmányait *Borzási István* szilágyperecseni lelkipásztor, dolgozatának nyilvános megvédése a múlt év december 5-én volt a Kolozsvári Babes-Bolyai Egyetemen.

„*Birtokában vagyunk annak, amit a szent írók eredetileg mondani akartak. A kezünkben levő Szentírás valóban Isten ihletett igéje*” – mondotta interjúalanyunk teológiai kutatásait összegezvén.

– Jó pár évvel ezelőtt a prágai nemzetközi baptista teológia lapjából, a *Linkből* értesültem Borzási testvér teológiai-mesteri tanulmányairól. Mely években volt az, milyen témában és mikor sikerült befejezni?

– **Borzási István:** Prágában 1999-ben kezdtem a tanulmányaimat, épp akkor, amikor Marosvásárhelyre költöztünk. A Maros megyei misszió lefoglalt azokban az években, így lassabban tudtam haladni a dolgozataimmal és vizsgálaimmal. Szakterületem a héber szöveg volt, és dr. Cheryl Brown volt vezető tanárom. Öt év múlva, 2004-ben megvédhettem dolgozatomat, ami a főbb női szereplők exegetikai és kritikai vizsgálata volt a Sámuel könyveiből.

– Mikor és hol kezdődtek el a doktori tanulmányok?

– A kolozsvári Babes-Bolyai Egyetem Református karán Dr. Molnár János tanár úr vezetésével kezdtem doktori tanulmányaimat az ószövetségi szöveg és teológia területén, 2005. szeptemberében. Kutatásom során héber kéziratokat kellett végigbetűznöm és összevetnem egymással, a korai görög és latin fordításokkal, és megfelelő tudományos magyarázatot adni a felmerülő szövegi és teológiai kérdésekre. Nem új keletű munka ez: korábban a szóferimek (Kr.e. 400-200 között) és a masszoréták (Kr.u. 500-950 között) foglalkoztak vele, de a Septuaginta (LXX) görög fordítói is, majd különösen Origenész és Hieronimus.

– Milyen témában történt a kutatás-dolgozat?

– Disszertációm címe: „A Dávid uralkodásáról szóló történetek szöveg-kritikai és teológiai vizsgálata”. Ez azzal kapcsolatos, hogy a bibliai szöveg tévedhetetlensége csak az eredeti kéziratokra érvényes, (mert azoknak tévedhetetlennek kell lenniük, másképp nem beszélhetünk isteni eredetről).

A reánk maradt nem-eredeti, több száz kéziratban másolási hibákra bukkanunk: az eredeti tévedhetetlen

kéziratokról, többszörösen másolt, nem-tévedhetetlen kéziratok készültek. De különbség van egy olyan kézirat között, amely kezdettől fogva hibás volt, és olyan között, amely eredetileg hibátlan volt, csak utólag csúsztak bele elírások.

A Biblia hitelvei még így sem szenvednek csorbát, de a kérdéses szavakat, kifejezéseket mégis hasznos dolog kitisztázni. 638 oldalon, 7 fejezetben foglalkozom tehát ezzel a szövegkritikai, formatörténeti, teológiai és történeti vizsgálattal, az 1Sám 31, 2Sám 1-24 és 1Kir 1-2 szövegével, összehasonlítva az 1Krón 11-29 párhuzamos részeivel. A qumráni kéziratokat (főképp 4QSama) össze kellett hasonlítani a masszoréta szöveggel, a LXX, Aquila, Symmachus és Theodotion görög szövegével, és ki kellett elemezni a Targum, a Vulgata és a Pesitta latin és szír fordításaival, majd a főbb angol, román és magyar fordításokkal. Mindez paleográfiai, irodalomtörténeti, hermeneutikai, exegetikai, nyelvészeti és főképp teológiai munkát igényelt, kellő részletességgel és tudományos igényességgel.

– Mikor volt az ünnepélyes címvédés?

– 2009. december 5-én volt a dolgozatom nyilvános megvédése. A doktoráló bizottságban a vezető tanárom mellett helyet kapott még dr. Paul Negruț, az Emanuel Egyetem rektora, dr. Marton József, a római katolikus fakultás dékánja és dr. Almási Tibor, a budapesti Baptista Teológiai Akadémia főigazgatója. Azóta megtörtént a Tanügyminisztérium kedvező elbírálása is, és a diplomaátvételtől valamikor a tavasz folyamán fog sor kerülni. A nyilvános vizsgáról idejében hírt adtam, és hálás vagyok, hogy sokan megtiszteltek jelentlétükkel.

– Ha valamit nem kérdeztem, de szívesen elmondaná?

– Reménykednünk kell abban, hogy gondos szövegkritikai munka során a masszoréta szövegben még fennálló kérdések is rendre mind megoldódnak. De már most bizonyos, hogy a masszoréta szöveg minőségét és tisztaságát egyetlen kézirat vagy fordítás sem múlja felül. Birtokában vagyunk annak, amit a szent írók eredetileg mondani akartak. A kezünkben levő Szentírás valóban Isten ihletett igéje.

Hadd jegyezzem még meg, hogy pár héttel korábban Kis-Juhász Vilmos lelkipásztor testvér doktori disszertációjának a megvédésén is részt vettem, ugyanott. Az ő tudományos vezetője dr. Buzogány Dezső tanár úr volt, dolgozatának témája pedig: „A non-liturgikus vallásos népi énekek a XX. századi Erdélyben, a protestáns egyházakban”. Ez a munka az ún. „írott” ébredési és énekkari énekeket dolgozta fel, és azóta az ő doktori címét is kedvezően bírálta el a tanügyminisztérium. Legyen mindez hasznára az Úr ügyének!

Kérdezett: Szilágyi László

Krisztus jelleme, avagy hogyan épülhet bennem a krisztusi jellem?

Tiszántúli-Erdélyi Lelkimunkás Konferencia, 2010. március 12-14.

A szilágysági dombok között, a Tövisháton, a szilágyerkedi baptista gyülekezet adott otthont a XVIII. TELEK-találkozónak.

Péntek délelőtt az érkező vendégeket Bándi Sándor házigazda lelkipásztor fogadta, és buzdította imára a Mt 28:1-10 igeszakasz alapján, „*Ti ne féljete!*” – hangzott el egykor és most Megváltónk ajkáról szóló felszólítás!

Idén Kárpátaljáról is érkeztek testvérek, akik bekapcsolódtak mind a tanítás, mind pedig a közösségi munkába.

Gergely Pál lelkipásztor, a TELEK erdélyi szervezőjeként, köszöntötte a résztvevőket: „*Akinek szilárd a jelleme, azt megőrzöd teljes békében, mert benned bízok.*” (Ézs 26:3).

Pénteken, két előadást hallhatunk Dr. László Imre (IMB misszionárius) lelkipásztor testvérünktől, aki Kárpátaljáról érkezett közénk. Testvérünk kiemelte, hogy a Krisztus karakterének növekedése bennem „több szinten”,

és „több irányú” folyamat.

Summázta: a krisztusi karakter növekedéséhez kell dolgokat tenni, nem tenni és hagyni! Naponta kérdezd meg reggel, és vess számat este! Krisztus karaktere mindenkiben ugyan az, és ha megvalósul növekedése, akkor nincs ütközés. Ez a növekedés = harc, amíg az óember él. Ne engedj a könnyű út kísértésének. Ez a karakter abszolút dolog – és nem az én elképzelésem megvalósulása. Az a cél, hogy: Isten és ember egyaránt gyönyörködhessen bennünk.

Szombaton két helyszínen folytatódott az előadások: Érmihályfalván Füstös Gyula hajdúböszörményi lelkipásztor volt az előadó, Szilágyerkeden Cserés Attila nagydobosi és Takács Zoltán mátészalkai lelkipásztorok előadásai alapján folytattuk a közös konzultációt, szemléltetve az Úr Jézus Krisztus élénk jellemét, ami bennünk és rajtunk is láthatóvá kell, hogy legyen. Egy idézett ami elhangzott:

Az Úr Jézus erkölcsi nagyságáról és jelleméről az ő személyisége tanúskodik. Az Úr személye: Isten és ember együtt az egy Krisztusban. Erkölcsi nagyságát nem tudta elrejteni. Az élet egyetlen dolgában sem tudott más lenni, mint tökéletes – az ő tökéletessége hozzátartozott a személyéhez. Ő maga volt a tökéletesség. Tökéletes volta szinte túl ragyogó volt az emberi szem számára: lényét az ember szüntelen szemrehányásnak érezhette. (John Gifford Bellet, 1795-1864)

Vasárnap este a TELEK záróalkalmai – a szombati helyszíneken – ünnepi istentiszteletekkel érték véget. Szilágyerkeden Nehra Bálint beregszászi lelkipásztor, Érmihályfalván pedig Pető András a Nyírbátori körzet lelkipásztora hirdette az Isten élő igéit – amelyeket áldjon meg az Úr!

CSERÉS ATTILA lp.,
Nagydobos (Mo.)

A ROMÁN BAPTISTÁK KONFERENCIÁJA

A baptista bizonyágtétel a felebarát szolgálatában

Békességesen, egységesen, testvéri légkörben zajlott a Román Baptista Unió országos konferenciája. A Romániai Magyar Baptista Szövetséget Kovács József főtitkár és Kovács Gyula alelnök képviselte. Az évenként sorra kerülő gyűlésnek most a kürtösi (Curtici) imaház adott otthont. A jelentős hagyományokkal rendelkező Arad megyei gyülekezet kápolnájában mintegy 5-600 küldött jelent meg. Egy nyitó istentisztelettel kezdődött március 25-én a

két napos konferencia. Ezt követték az Unió elnökének és főtitkárának beszámolóit. A romániai magyar baptisták tevékenységéről Kovács József lelkipásztor szólt.

„*Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmasságot nyernek.*” (Mt 5:7) – ez az igevers képezte az alapját a konferencia fő üzenetének, ami „A baptista bizonyágtétel a felebarát szolgálatában” címet kapta. Az országos találkozó márc. 26-án istentisztelettel fejeződött be. (Sz.L.)

Munkánk nem hiábavaló az Úrban

A kolozsvári missziókerületben március 13-án ismét áldásos csendesnapot tartottak a nőtestvérek. Egy nap híján négy hónapja találkoztunk legutóbb.

Jó volt újra rég látott ismerősökkel találkozni, újabbakkal megismerkedni a kolozsvári imaházban. Ezen az alkalmon összesen kilencvenen vettünk részt a kerület majd minden gyülekezetéből. Az éneklést vezető csoport tagjai egy-egy Zsoltár elmondásával is hangolták szívünket az imádságra, majd csoportokban álltunk az Úr elé különböző kérésekkel és háláadással.

A mostani csendesnap előadója Katona Lászlóné Krisztina volt a magyarországi Nagyvarsányból. Szolgálatának kezdetén felolvasta a 40. Zsoltár 1-6 verseit, amiből kiindulva életének három nagy területéről beszélt: a megtéréséről, családjáról és a szolgálatról, amire elhívta Isten. Nem előadás volt ez csupán, hanem egy élő, személyes biznyságtétel. Krisztina testvérnő nyíltan beszélt

olyan kérdésekről amikben mi, hívó lányok és asszonyok mindannyian érdekeltek vagyunk. Nem értekezett elvont fogalmakról, nem elméleti tanácsokat osztogatott, hanem egyszerűen és gyakorlatiasan elmondta, miként segítette és vezette őt az Úr a lelki élet, a házasságkötés, a családi élet, a lelki szolgálatok szépséges területein. Lelkipásztor feleségeként sokféle kihívással kellett szembenéznie, és sokféle áldásával vette körül a Jóisten. A nőknek gyakran kell olyan munkát végezniük, aminek pillanatnyilag nem sok látszatja van; a lekipásztor-feleségeknek késznek kell lenniük a lemondásra, az áldozathozatalra. Jó volt újra hallani az igei bátorítást

egy hívő asszony, egy kedves szolgatárs szájából: „A mi munkánk nem hiábavaló az Úrban! Isten szolgálatában állni több, mint jutalom, de hűséges gyermekeit Ő mégis gazdagon jutalmazza annak idején!”

A vendéget Bálint Pálné Ibolya testvérnő köszöntötte. A közös ebéd és az azt követő kézimunkázás során is áldott lehetőségek voltak a közösségápolásra, a személyes biznyságtételre. „Sokat cselekedtél te, Uram Istenem, a te csodáiddal és terveiddel mi érettünk; semmi sem hasonlítható hozzád; hirdetném és elbeszelném, de többek, semhogy elszámálhatnám.” (Zsolt 40:6).

KISS LEHELNÉ MÉLEA

TANÁCSULÉS

Isten rendkívüli kegyelemben részesíti a romákat

„Isten rendkívüli kegyelemben részesíti a romákat. Figyeljünk fel, mily mértékben szeret az Úr minket! Isten gyermekeként idegenek vagyunk e szekularizált világban. Csak a tiszták jutnak be az örök országába.” – Így buzdított imára Dr. Kovács József főtitkár testvér a nagyváradi tanácsülés kezdetén, amire ez év március 10-én került

sor. Az említett lehetőség széles nyitott a romák előtt is. Köztük számos megtérésről, gyülekezet plántálásról, sőt imaház építésről is tudunk.

A beszámolók közt elhangzott az új keletű erdélyi roma misszió történetének tömör összefoglalása is. Örömmel, sőt lelkesedéssel tölt el a romákra gazdagon kiáradó isteni

kegyelem munkája. Azonban az emberi tévedések és széthúzások sok kijavítani valót termeltek. Emiatt szomorkodunk, fokozottabb mértékben imádkozunk és össze is fogunk. Egészséges bibliai alapa kívánjuk helyezni a roma missziót.

Erről is tanácskoztunk őszinte testvéri légkörben és egyetértésben Köszegi Dániel, Dan László és Bödő Zoltán meghívott testvérekkel, akik a Keresztyén Cigány Alapítványt és a Hungarian Baptist Gypsy Mission Alapítványt és munkaközösségüket képviselték. Testvéreink kimagasló áldozatkésztséggel és erőfeszítéssel terjesztik az evangéliumot a romák közt. Szívügyük. Mindannyian Isten és egymás segítségére szorulunk.

Adjon az Úr még több igazi és tartós megtérést a romák, de a magyarok közt is!

VASS GERGELY

Erdőszentgyörgy

Áldott bemerítési ünnepünk volt Erdőszentgyörgyön március 7-én, amikor sok bizonyosság előtt a víz hullámaiban vallást tett hitéről *iffj. Morár János* Erdőszentgyörgyről és *Rostás Gyöngyvér* Gyulakutáról. Ünnepi igehirdetéssel Kelemen Sándor lelkipásztor testvér szolgált Besztercéről, az ApCsel 26:22-29 alapján, hangsúlyozva, hogy mennyire fontos, hogy ne csak „majdnem keresztyének” legyünk, hanem teljesen azok, megtért emberek. A bemerítést a helyi lelkipásztor végezte, majd kézzel való imádság következett és az Úr jegyeihez járultunk az új tagokkal és az egész gyülekezettel. Köszöntő szavakat mondtak: Morár János helyi előjáró testvér, Rostás Lajos testvér Gyulakutáról, Rácz Dezső testvér a helyi pünkösdi gyülekezetből, valamint Kelemen Sándorné Andrea és Gedő József testvérek Besztercéről. Az Úr erősítse meg az új tagokat, hogy mindhalálig hűségesek maradjanak

az Úr Jézushoz és a testvéri közösséghez. Külön öröm volt, hogy néhányan előrejöttek a felhívás alkalmával, akik elhatározták, hogy követni fogják az Urat. Övé legyen minden dicsőség!

TÓTÓS JÁNOS

Szamosújvár

Isten iránti hálával a szívünkben gyűlt össze a szamosújvári gyülekezet november 8-án Isten házában.

Három fehérruhás tett bizonyosságot Isten megmentő kegyelméről: Karsai Zsuzsa és Karsai Judit (édesanya és lánya) valamint Léczfalvi Emese.

A bemerítési ünnepélyt félhetes evangélizálás előzte meg, amikor Megyesi József lelkipásztor testvérünk rajzos igehirdetéseit hallgattuk és szemlél-tük. Az ünnepélyen is Megyesi testvér szólt Isten ígétét Jézus példájának alapján, az istentiszteletet Kis Lehel testvérünk vezette, a bemerítést Kis-Juhász Vilmos végezte. Isten hatalma őrizze meg testvéreinket az üdvös-ségre! **K.J.V.**

AKIK HAZAMENTEK – SZAMOSÚJVÁRI KÖRZET

2009. december 22-én kísértük utolsó útjára Szamos-újváron **Léczfalvi Márta** testvérnőnk, akit életének 57. évében hívott haza az Úr. Testvérnőnk félárván nőtt fel négy testvérével együtt és fiatalon átadta életét Krisztusnak. Férjével, Léczfalvi Mártonnal kötött házasságukat Isten három gyermekkel áldotta meg.

Testvérnőnk hűségesen szolgált a gyülekezetben, példamutató volt alázata, szolgálatkészsége és hosszútűrése. Fiatal korától szívbetegségben szenvedett, az utóbbi években két nehéz szívműtéten is átesett, de „*boldogok a tiszta szívűek, mert ők az Istent meglátják*”. Az utolsó gyülekezeti alkalom, amelyen részt tudott venni, harmadik gyermeke bemerítése volt.

Temetésén a kápolnánál és a sírkertben Kelemen S. Sándor besztercei lelkipásztor, Pop Claudiu, Kiss Lehel és Kis-Juhász Vilmos helyi lelkipásztorok szolgáltak. A Mindenható Isten vigasztalja meg a gyászoló családot, és pótolja hiányát a gyülekezetben.

2010. február 17-én temettük Mezőveresegyházán **Orbán János** testvérünket, akit életének 83. évében ért a hazahívó szó. Testvérünk fiatalon feleségével együtt bemerítkezett, habár gyülekezet nem volt a faluban és haláláig hűségesen szolgált Urát.

A 2001-ben megalakuló helyi gyülekezetnek oszlopos szolgálattevője volt. Gyermekeit és unokáit példamutató módon irányította a keskeny útra, feleségével együtt sokat imádkozott érettük. A virrasztó estékre és a temetésre is nagyon sokan eljöttek a faluból, akiknek lehetőségük volt hallani az evangéliumot.

János testvérünk utolsó üzenetével is az Úrhoz hívta szomszédait, rokonait: *Siessetek, hamar lejár, kegyelme már régóta vár.* A gyászistentiszteleten Kiss Lehel lelkipásztor az agg Simeon bizonyágtétele (Lk 2,25-28) alapján szolgált, Kis-Juhász Vilmos lelkipásztor pedig a Zsolt 73,25-28-ból hirdette Isten vigasztaló ígétét.

K.J.V.

Magyarremetei események 2009-ben

Augusztus 21-én kísértük utolsó útjára **Bálint Mihály** testvért, akit 83 évvel ajándékozott meg az Úr. A gyászoló családdal sok együttérző községbeli ember hallgatta Isten vigasztaló ígését, amit Elekes József lelkipásztor és Lukács Sándor testvér hirdetett.

id. Vura Katalin testvérnőnk 85 évvel áldott meg az Úr. Testvérnőnk hűséges imádkozó szolgálja volt az Úrnak. Az utobbi időben megsokasodott szenvedése is elősegítette, hogy még inkább készüljön az Úrral való találkozásra.

A gyászistentiszteleten a család és rokonok mellett sok ismerős is hallgathatta Isten ígését, amit magyar nyelven Elekes József lelkipásztor hirdetett, románul pedig Lukács Sándor testvér. Isten vigasztalását kívánjuk a gyászolóknak.

Bemerítés

Nem csak a gyászban de az örömben is együtt volt a gyülekezet. Október 4-én örömmünnepre gyűltünk össze. Három fehér ruhás fiatal vallotta meg hitét és követte Jézus példáját a bemerítkezésben: Lukács Ruben, Ferkő Attila és Lőcse Benjámin.

Dél előtt Boros Gyula lelkipásztor testvér hirdetett ígét, délután pedig Nyári Jenő testvér. A bemerítést Elekes József lelkipásztor végezte. Isten áldását és megtartó erejét kívánjuk az új tagokra.

Szeptember 13-án menyegzői istentiszteletre sereglett a gyülekezet. *Lukács Sándor Benjámin* és *Lőcse Tímea* ígértek hűséget egymásnak e földi életre. Igei üzenettel Elekes József lelkipásztor szolgált. Isten áldását és az Úr vezetését kívánjuk a fiatalok életére.

100 éves jubileum

Október 18-án 100 éves jubileumi ünnepélyt tartottunk. Jelen voltak a környék gyülekezeteiből testvéreink, akikkel együtt emlékeztünk vissza a múltra, és kértük Isten áldását és vezetését a jövőre nézve. Ezen alkalommal ígét hirdetett Gergely István lelkipásztor, szövetségünk elnöke, majd a krónikát id. Szabó Mihály lelkipásztor olvasta fel, aki ennek a gyülekezetnek több mint 30 évig volt pásztora. Részt vett az ünnepségen gyülekezetünk korábbi lelkipásztora Oláh Lajos testvér, a

belényesi körzet lelkipásztora Mike József testvér, és Elekes József jelenlegi lelkipásztor. Az ebédet a művelődési házban fogyasztottuk el, ahol

több mint 280 személy ült asztalhoz. Azt követően a megelégedett vendégsereg visszatért az imaházba, délután hálaadó istentiszteleten vehettünk részt, ígét hirdetett Oláh Lajos testvér.

Betelve Isten üzenetével és áldásaival indulhattunk egy újabb 100 év megkezdésére!

MÁTÉ ANDRÁSNÉ CSILLA

Fáklya átadás Temesváron

A húsvéti ünnepek alkalmából került sor Szűcs Ottó Benjámin lelkipásztori beiktatására a temesvári magyar baptista gyülekezetben.

Zümmögött a gyülekezet kezdés előtt, mint egy méhkaptár, húsvét második napja volt, április 5-e: „Áldjon az ÚR!”, „Hristos a învial!” „Eljöttetek, hogy vagytok?”, kézsorítások, üdvözlések, majd felcsendült az ének: „Megnyílt a sír, feltört a zár”.

Az imaáhitat igéjét Demjén Attila gyülekezet vezető olvasta: „Íme, én újat cselekszem” (Ézs 43:18-19) – az áldás ígérete nemzetünkre, gyülekezetünkre és az ő szolgálóra. Néhány gondolat az elhangzott imákból: „Áldj meg, hogy fény és világosság legyünk ebben a városban!” (Nagy Géza tv.), „Mi Atyánk, kérünk áldd meg a magyar nemzetet, és tedd érzékennyé szívét igéd befogadására!” (Bulică Petrică lp., 1.sz. Bethel román baptista gyűl.), „Az utolsó időköt éljük, és kérünk ruházd fel a te szolgálodat a Szent Szellem erejével, adj ajkaikra tiszta szót, kenetet, hogy téged hirdessünk amíg eljössz!” (Farkas Béla, Élő vizek pünkösdi gyülekezet).

Dél előtt az ígét szövetségünk főtákará, dr. Kovács József lelkipásztor hirdette (Ef 4:11-16): „Meg kell feszülni, keményen, és sokat kell munkálkodni ahhoz, hogy a mai modern világban új gyülekezetet plántálni tudjunk.” Majd azt a kérdést tette fel: „Hogyan fogadja a gyülekezet az ÚR szolgáját?”. Befejezésül a köv. gondolatokat mondotta: „Mindnyáján csak úton vagyunk a tökéletesség felé. Akkor lesz nagy Krisztus a gyülekezetben, ha mindenki egy úton halad, és a szeretet kapcsolatai kiépülnek, megerősödnek, és gyümölcsöznek”.

„Minden szerinted legyen Uram..., ha te velem vagy utaimon, akkor én győzők minden bajon” – az énekkar színvonalas szolgálata, Juhász Katalin vezetésével, gazdagította, és emelte az ünnepi hangulatot.

A prédikáció és az énekkar szolgálata után Gergely István lelkipásztor, szövetségünk elnöke vette át a szót és felkérte Szűcs Benjámin Ottó lp. testvért életrajzának elmondására: „17 évesen érlelődött meg bennem, hogy tegyem le életemet teljesen Isten kezébe. Ez a folyamat 2000-ben teljeseedett be, amikor a Marosvásárhelyi gyülekezetben bemerítkeztem. Isten továbbra is formált, és éreztette velem 2001-ben az elhívást lelkipásztori munkára. Először vonakodtam, de Isten kitartóan alakított, és megérlelte bennem az elhívás bizonyosságát”. Szűcs testvér rövid bizonyágtétele után az avatási szertartás következett, ami kézzrátételes imával zárult.

Gergely István elnök testvér és az avatóbizottság tagjai is külön köszöntötték a beiktatott Szűcs Benjámin Ottó lelkipásztor testvért.

Bálint Pál testvér többek között ezeket mondta: „Az itt eltöltött 14 év volt lelkipásztori életemnek a fénykora, a legszebb korszaka. Látom, hogy szépen és szakszerűen kíséred az énekkart, a gyülekezetet ne kísérd, hanem vezesd. Ne az előjárók, vagy a gyülekezet menjen elől, hanem te menj elől!”

dr. Vass Gergely lp.: „Az igemagvetése lassan hoz eredményt. Úgy szolgáljatok feleségeddel, hogy kívánjanak titeket, és kapják meg tőletek, amit kívánnak”.

Bulică Petrică lp.: „Nem könnyű a mai időkben lelkipásztort találni. Egy alkalommal, az egyik gyülekezet előjárósága, több sikertelen próbálkozás után felment a vezető testvérekhez, és elmondták bánatukat. A vezető testvér megkérdezte: Nagy lelkipásztort akartok, milyen nagyot? Az egyik idős diakónus rövid gondolkodás után így válaszolt: Olyan nagyot, testvér, hogy amikor letérdel imádkozni, az égit érjen.”

A délelőtti alkalom a missziókerület elnökének, Kovács Gyula lelkipásztornak a Jn 20:19b alapján elmondott gondolataival fejeződött be: „Hol áll Jézus az életünkben? Övé a középső hely? Az a hely csak Jézust illeti meg, mert ez az áldásokat osztogató hely. Ha Jézus foglalja el, akkor van áldás életünkben és gyülekezetünkben.”

A délutáni összejövetelen Bálint Ibolya testvérnő üdvözölte Szűcsné Kocsis Melindát a nőszövetség és a lelkipásztor feleségek nevében.

„Feltámadt Hős ó dics neked” – énekeltük együtt az ünnepnap végén a húsvéti himnusz.

MUCSI B. JÁNOS

Belgrádi baptisták az ortodoxia ölelésében

Kiváltság nekünk Szerbiában szolgálni az Urat – írta kedves testvérem beszámolója elején. No, nézz csak oda, csóváltam a fejem, jobbat is el tudnék képzelni, de ha már itt vagyok, teszem a dolgom, és írok egy beszámolót.

Belgrádban jártam egyik testvéremmel, terepszemlét tartani. Építkeznek ugyanis, és nagyon sok segítő kézre, szívre, támogatásra van szükségük. Kérésükre fordulok hozzátok, remélve megértéseket. A gyülekezet története heroikus, harcuk kivételes, különleges, példamutató. Miután megismertem, vállaltam: továbbadom.

A távoli 1910-ben kezdődött Belgrádban a misszió: Amerikából hazatért szerbek hozták magukkal az örömhírt. Kis csoport alakult körülöttük, épületet vásároltak, de a hatóság elkobozta tőlük.

A harmincas években újabb próbálkozás indult, 1938-ban az amerikai misszió segítségével beindult (volna) a teológiai oktatás, többszintes épület lett vásárolva üzlet-helyiségekkel, dékáni lakással a város szívében. A gyülekezet is növekedett. Az első generáció beindulása után 1941. virágvasárnapjával vége lett mindennek, a jugoszláv főváros szőnyegbombázása után szó sem lehetett teológiai képzésről. Az amerikai misszionárius család Budapesten keresztül menekült ki a német fennhatóság alá került városból. Drobní testvér vezetésével voltak továbbra is összejövetelek, a nehéz helyzet ellenére is.

1945-ben az új hatóság egyik első dolga az volt, hogy elkobozza a lakást, majd a többi helységet, amit még máig sem szolgáltatott vissza (becslések szerint értéke kb. másfél millió euró). A gyülekezet az új, kommunista rendszerben még nehezebb helyzetbe került, hiszen a hivatalos ateista „vallás” alig tűrte őket.

A következő épület kivételesen rövid ideig volt használatban: a '60-as évektől 1971-ig. Az akkori kommunista polgármester formai okokra hivatkozva ledózeroltatta a gyülekezet épületét, mindenféle tiltakozás ellenére. Ezért az épületért a mai napig nem kaptak testvéreink kárpótlást. A gyülekezet bő fél évig a romokon, a szabad ég alatt tartotta meg az istentiszteleteket. Ezt köve-

tően egy ideig a belgrádi magyar református egyház albérllői voltak, majd nagy nehezen egy újabb épülethez jutottak (többek között nemzetközi tiltakozások miatt is). A villaszerű lakóház alkalmatlan volt rendes tiszteletek tartására.

19 éven át eredménytelenül kérvényezték a hatóságoknál az épület átminősítését szakrális épületnek (adó, illetékek, stb. okán), majd újabb 11 év küzdelem után 2009-ben kaptak átépítési engedélyt. Hogy ne legyen könnyű a dolguk, a végletekig nacionalista radikális helyi hatóság „végre” átminősítette – a lakóépületet üzlet-helyiséggé! Így az építési engedély a templomoknak, egyházaknak járó 75 %-os adócsökkentés helyett kb. 300 %-os adónövekedést élt át.

Az épülő imaház látványterve

A '90-es évek gazdasági, politikai, társadalmi válsága alatt a gyülekezet szolgált vég nélkül. Létrehozták az Élet Kenyere – Bread of Life – Hleb Zivota Szeretetszolgálatot, és több mint fél millió Belgrádban élő, oda menekülő embernek segítettek, nem kérdezvén nációjukat, vallásukat, stb. Ezt a milosevityi hatalom rosszindulatúan nézte, hiszen a baptisták az amerikai agresszorokat képviselték a szemükben. Le is került a bombázások alatt az épületből a baptista felirat, így igyekeztek elkerülni a megtorlásokat, falfirkákat, ablakbetöréseket. Közben nyilvános rendezvényekre soha, vagy csak kivételes esetekben adott lehetőséget a hatalom a fővárosban. 2009-ben például a karácsonyi „cipősdobozokat” a belgrádi rendőrség különleges alakulatainak védelme

alatt oszthatták szét, az ultranacionalista fasisztoid megnyilvánulásairól ismert Obráz fenyegetései mellett.

Közben a gyülekezet növekszik, bár a megpróbáltatások miatt folyamatos a migráció. Két alkalommal is végeztem bemerítést a közeli magyar gyülekezetünkben, 24-25 belgrádi testvért merítve be. Többségük hitükben szilárdak, megállják a próbákat.

A legújabb vallásügyi törvény szerint a baptisták nem egyház, magukat maximum vallási szervezetként jegyezhetik csak be (lelkészeik jogállása kérdéses, adókötelesek, iskolába, hadseregbe, börtönbe nem juthatnak be, vallásoktatásra nincs joguk, stb). Az alkotmány szerint teljes a vallásszabadság – ami abszurdum. Az ortodox egyház államegyházként viselkedik, mindent megtesz a protestáns felekezetek ellehetetlenítéséért, többek között az államapparátuson keresztül is. És a sort folytathatnám. A legfrissebb hír, hogy Dane Vidovitynak, a gyülekezet lelkipásztorának, daganatos betegség miatt, operációra kell mennie márciusban, ő a Szerb Baptista Szövetség főtitkára is.

Mit tehetünk testvéreinkért?

Mit tennénk mi, ha ilyen hatalom alatt kellene élni? Ima – önkéntes munkacsoportok szervezése – gyűjtés, támogatás. Sokszor emlegetjük a baptista egyházat, mint egy családot. Olyat, amelyik tud és akar is összefogni, nemcsak a saját nemzetében gondolkodni, hanem az Úr népében. Belgrádi látogatásunk felvillanyozta testvéreinket: már csak az a tudat, hogy valaki érdeklődik irántuk reményt keltett. „Sok erőt kaptunk tőletek” – mondogatták. „Magunk is tapasztaljuk azt, hogy Európában, és azon kívül is rossz a híre Szerbiának (mint valaha Szibériának). Nem erről van szó ez alkalommal: sóként élni, a fényt erősíteni akarjuk.”

Képeket, angol nyelvű ismertetőket egyéni kérésre szívesen küldök, szükség szerint közvetíték.

Testvéri szeretettel:

NYÚL ZOLTÁN lp.,
Pacsér (Vajdaság)

A baptisták c. festmény története

A *baptisták* c. képet Gustaf Cederstörn svéd művész festette 1886-ban. A festőművész így írja le saját művét: Baptisták istentiszteletet tartanak az Ekoln-tó egy öblénél. Egy fiatal lány fehér ruhába öltözve (Löf igazgató lánya), összekulcsolt kézzel ül a fűzfán, lejjebb az öreg halász (Ekberg) látható, a fák között pedig hívők kis csoportjai. Egy másik nő is felöltözött már a beme­rítéshez. Egy férfi, aki szintén viseli a beme­rítő köpenyt, a vízhez közelebb a parton térdepel. A festmény középpontjában egy térdein fohász­kodó nőt látunk (Thilda Dahlgren). A parton egy férfi és két nő fehérbe öltözve várják, hogy belépjenek a vízbe és elinduljanak a lelkipásztor felé, aki a vízben áll, és éppen készül beme­ríteni egy hívőt. A festmény mérete: 2,17 X 1,52 méter.

Düsseldorfbba utazott, később pedig Párizsba, hogy folytassa tanulmányait a festészetről. Többek között Coubert és Manet voltak rá nagy hatással. Az 1878-as Párizsi Világkiállításon nagy érdeklődést váltott ki egy monumentális festményével, amely a meggyilkolt XII. Károly svéd királyt ábrázolta (1682-1717), amint az emberei átvisszik a hegyeken. Cederström később Stokholmban a Művészeti Akadémia tanáráként is munkálkodott.

Leghíresebbek a történelmi témájú képei, de nagyon szerette a vallásos témákat is. Ugyanabban az évben készült az egyik legfontosabb festménye az „Üdvhadserg”, mint *A baptisták*. Ezen Catherine Booth prédikál egy párizsi kocsmában. A festményhez maga a „tábornok” állt pózt – írta Cederström naplójában.

Szemtanúja a beme­rítésnek

Cederstörn nagy műgonddal fogott festményeihez, előzőleg sok vázlatot és tanulmányt készített. Így járt el *A baptisták* c. kép esetében is. Abban az évben (1886), egy forró nyári alkonyatkor szemtanúja volt egy beme­rítésnek. De tudni akarta, hogy mindent helyesen értett-e meg, és ezért felkereste az Uppsala-i baptista gyülekezet lelkipásztorát.

J.A. Borgström pásztorolta ekkor a gyülekezetet. (Ő volt a Veckopostennek, az első svéd baptista hetilapnak az alapító-szerkesztője.)

Később Gustaf Hellström Östersund-i szolgatársával meglátogatta Krusenberget, a festő szülőhelyét. Borgström visszaemlékezéseiben (1938) ezeket írta: „Kölcsönöztünk egy vitorlás halászcsonakot, és átkeltünk az Ekoln-on Krusenbergre. Báró Cederstörn a verandán várt ránk. Ebéd után részletesen megbeszéltük a festmény vázlatát, így kisebb változtatásokat eszközölt azon.

Viszont ő is át akarta élni a festmény témáját. Valamivel később Uppsalába utazott, felöltözve beme­rítési köpenybe, és a templomunkban, az üres medencében demonstráltam vele a beme­rítést. ✎

A festő életrajza

Báró Gustaf Cederstörn (1845 – 1933) Stokholmban született, de Krusenbergen nőtt fel, egy 17. századi nagy házban, Uppsala-tól délre, a Mölarentó vidékén, amely Ekoln néven ismeretes.

Cederstörn pályáját katonatisztként kezdte, de művészetet is tanult. 1870-ben otthagyta a katonaságot,

Hogyan készült A baptisták c. kép erdélyi változata?

Erről kérdeztük Megyesi József nyugalmazott lelkipásztor-festőművészt.

– **Megyesi József:** Hét évi lelkipásztorságom után vissza kellett menjek Bukarestbe, a Szeminárium utolsó, negyedik osztályának az elvégzésére. Megdöbbenett, hogy az Unió irodáiban, és a Szeminárium kápolnájában is a falon egy beme­rítést ábrázoló színes reprodukciót láttam. Annyit tudtam csak meg róla, hogy körülbelül svéd vagy norvég nemzetiségű az alkotója, de más adatokat nem. Viszont annak dacára, hogy kicsi volt a kép (*kb. mint egy Szeretet-újság – szerk. megj.*), annyira megragadott, hogy fölnagyítottam. Ennek pontosan most húsvétkor volt 50 éve, hogy történt. Majd a képet hazavittem ajándékként a feleségemnek. A lakásban annyit ér, ha nem többet, mint egy jó falimondat, és ha valahol illik ezt a képet föltenni, akkor úgy érzem, hogy egy baptista lelkipásztor otthonába, igen.

– *Milyen méretű a festmény?*

– 1 m X 70 cm, tehát kisebb az eredeténél, annak nagyjából a fele. Olajban készült, kartonra van festve. Hálás vagyok érte, hogy ilyen jól meg tudtam festeni arról a kicsi reprodukcióról.

– *Hogyan juthatott a kép Bukarestbe?*

– Valószínű, hogy még az '50-es évek elején az Unió

vezetősége európai rangú konferencián jutott a birtokába a festmény reprodukcióinak, és ők hozták Bukarestbe. Körülbelül ugyanígy kerülhetett a magyarországi testvérekhez is.

– *Ez nem az általunk megszokott beme­rítési jelenet, ugye?*

– A festő különböző ember típusokat ábrázol: van aki közömbös, van aki imádkozik, van aki már oktatja a másikat, és akik már a parton várakoznak. Látszanak a fokozatok, amíg a beme­rítéshez elérünk. Kiemelkedik a kép középpontjában egy imádkozó alak, mintha csak azt hangsúlyozná: mennyit kell könyörögnünk a megtérésükért, újjászületésükért, és azért, hogy akik döntöttek, a Krisztus parancsát végrehajtsák.

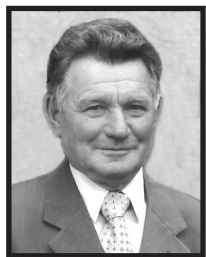
Számomra azért is nagyon hatásos, mert nem felekezetiünkhöz tartozó volt a festő, de annyira megragadta a beme­rítés látványa, hogy utánajárt és pontosan megismerte a beme­rítés aktusát.

Ez egy isteni gondviselés, hogy amint más festők bibliai témájú képei elterjedtek (*pl. Munkácsy: Trilógia*), úgy a tavalyi, jubileumi évben ez a kép is közzismertté vált. Megjelent a magyarországi baptisták naptárának fedőlapján, Mészáros Kálmán elnök testvér pedig a történelmi előadásain illusztrációként vetítette. (Sz.L.)

AKIK HAZAMENTEK

„Figyeljétek az életük végére, és kövessétek hitüket” (Zsid 13:7b) – ez az igeveres jutott eszembe február 23-án, amikor

Körtvélyesi Józsefet, édesapámat, az Úr hazaszólította. Példa marad élete és elköltözése egyaránt. Csendes szolgálja volt Istennek. 1932. január 7-én született Diószegen. 16 évesen vallást tett hitéről, bemerítkezett, ettől fogva – hitét nem szégyellve, cselekedeteivel vallást téve – kitartott Isten mellett nehéz és könnyű időben egyaránt. Számára a gyülekezet volt

az első, egy alkalmat sem mulasztott el. Isten két leánygyermekkel ajándékozta meg, valamint azok családjával: öt unokával és két dédunokával. Az elmúlt évben megadatott az 50. házassági évforduló megünneplése, szűk családi körben, Megyesi József ny. lelkipásztor jelenlétében.

Fizikailag jó erőben indult ennek az évnek, tele tervekkel, mígnem január végén kiderült súlyos, előrehaladott betegsége. Bő három hetet kapott Istentől, mely idő alatt felkészülhetett a vele való találkozásra. Utolsó szava bizonyosságot tett arról, hogy Jézus Krisztus eljött érte és magával vitte az örökkévalóságba. Ez ad bizonyos tekintetben örömet és reményt számunkra. A gyászistentiszteleten Megyesi József és Simon József nagyváradi lelkipásztorok szólták Isten vigasztaló igéjét (Lk 12:4, és az 1Kor 15:50-57). Édesapám kedves énekeit a nagyváradi énekkar és a fúvószenekar szólaltatta meg. Köszönetet mondunk a vigasztaló igéért, a testvéri együttérzésért és a szeretetért, amellyel körülvettek minket. „Mert ő megsebez, de be is kötöz, összezúz, de keze meg is gyógyít” (Jób 5:18). **SÜTŐ ERZSÉBET**

Reman Anna testvérnőnk Cegőtelkén 81 esztendősen korábban költözött haza az ő Megváltójához.

Március 25-én, a gyászszertartáson Isten igéjét román nyelven Némethi Mihály, a besztercei román baptista gyülekezet lelkipásztora hirdette (Mk 4:35-41), magyarul Kelemen Sándor helybeli lelkipásztor (Zsol 73:23-28), szolgált a körzet fúvószenekara is. A temető-kertben, magyar nyelven, ugyancsak a körzet lelkipásztora hirdette Isten vigasztaló szavait a Jn 14:1-6 alapján. Elköltözött testvérnőnk az elsők között lett hívő a faluban, éveken keresztül az ő otthonában tartotta

összejöveteleit a kis gyülekezet. 39 éven át viselve özvegyességét alázatos, szerény hívő asszony volt, életjárása sokunknak példa – hangzott az igehirdetésben. Kívánjuk, hogy az Úr töltsse be a testvérnőnk elköltözésével keletkezett űrt a hozzátartozók szívében.

KELEMEN SÁNDOR lp., Beszterce

Szalárdon, 2009. október 23-án kísértük utolsó útjára **Szabó Géza** testvérünket, akit Isten 77 évvel ajándékozott meg. Feleségével, Sipos Juliannával 52 évet élt boldog házasságban. Két leánygyermekkel áldotta meg őket az Úr. Testvérünk kb. 30 évet volt a szalárdi baptista gyülekezet pénztárosa és egyben előjárósági tagja. Szolgált: igehirdetéssel, az ének és zenekarban, de gyakran két kezével is, mint kőműves. A Teremtő Isten élete utolsó éveiben betegségekkel is meglátogatta, készítgetve ezzel is az örökkévaló hajlékba. Alázatosan fogadta gyengeségeit, nem zúgolódva, mert élvezte a család és az Úr szeretetét. A gyászistentiszteleten Nagy István helyi lelkipásztor hirdette az ígét, a kápolnánál a Jn 14:1-6, 18-19 és a sírnál a Jn 11:18-45 alapján, szolgált az ének és fúvószenekar is. A mi Urunk vigasztalja meg a hátramaradt gyászolókat! **NAGY ISTVÁN**

2009. április 20-án kísértük utolsó földi útjára az érmihályfali baptista temetőbe **Fekete Tibor** testvérünket 81 éves korában. Hirtelen, de lelkileg elkészülve költözött Urához, akihez ragaszkodott, és hűséges volt haláláig. Testvérünk fiatalon, 16 évesen elfogadta az Úr Jézust. A gyülekezetben számos feladatot vállalt: a közösednekeket sokat kísérte a harmóniummal, tagja volt a fúvószenekarunknak. Az igével is szolgált, előbb mint imaórávezető, majd igehirdetőként is. Fiatalon végezte el a nagyváradi imaházban rendezett karmesteri tanfolyamot (1948-ban), és több mint 40 éven át volt a helyi gyülekezet karmestere. Utolsó találkozásunkkor, elköltözése előtt egy héttel, arról tett bizonyosságot, hogy türelemmel viseli betegségét, de már nagyon megfáradt és vágyik az új hazába. A gyászistentiszteleten Gergely István és Gál Győző lelkipásztorok hirdették Isten vigasztaló igéit, a helyi énekkar búcsú énekei kíséretében. **FEKETE BERTALAN**

⇒ (Folyt. az előző oldalról.)

Amikor azt mondtam, hogy neki is meg kellene tapasztalnia, hogy mi történik valójában egy hívőnek a bemerítésekor, azt válaszolta: Igen, talán kellene, de az egy kicsivel nehezebb lenne.”

A festményt a stockholmi teológiának ajándékozták

Egy teljes méretű tanulmány a Svéd baptista szövetség irodájában található, és egy kisebb az Eskilstuna-i baptista gyülekezetben. Az eredeti festményt, 1938.

február 19-én, egy bizonyos Karl Johan Solberg, Gothenburg-i építő ajándékozta a stockholmi baptista teológiának. Az ő óhaja az volt, hogy a Bethel-szemináriumba fügesszék ki.

Fordította: **Tóth Ibolya**

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Gergely István. Felelős szerkesztő: dr. Vass Gergely. Szerkesztők: Antal Ferenc, Szilágyi László.

410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA

Tel.: (4)0259-418 221, E-baptifon: 0735 500 009, e-mail: szeretettlap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

Táborozás a Hargitán 2010-ben

Kedves gyerekek, fiatalok és szülők!

Ismertetni szeretném veletek a Hargita Keresztyén Tábor 2010-es év táborozási programját:

- június 14-22. **1. gyerekhét** (7-14 évesek)
- június 24-július 2. **2. gyerekhét** (7-14 évesek), szervezi ifj. Veress Ernő
- július 5-13. **tinihét** (13-15 évesek), szervezi Sallai Jakab és Mária
- július 19-24. **hallássérültek hete**
- júli. 26-aug.3. **1. ifihét** (15 éven felüliek), szervezi a nagyváradi 1.sz. gyülekezet ifjúsága
- augusztus 5-13. **2. ifihét Zene7** (14 éven felüliek) szervezi Székely András, Nagyváradról
- augusztus 16-20. **lelkipásztor-családok hete**, szervezi Dr. Kovács József
- augusztus 23-31. **3. gyerekhét** (7-15 évesek) (magyar nyelvet is beszélő roma gyerekek) szervezi Borzási Istvánné Márta

A táborozás *vacsorával kezdődik*, és reggelivel ér véget.

Gyermek- és tinihetek

A gyermekheteken és a tinihéten *a helyek száma* 120.

A táborozási díj 300 RON személyenként.

A hátrányos anyagi helyzetű gyerekek a következő támogatásban részesülhetnek:

100 RON támogatást igényelhetnek a nagyon hátrányos anyagi helyzetű táborozók (részükre a táborozási díj 200 RON)

50 RON támogatást igényelhetnek a hátrányos anyagi helyzetű táborozók (részükre a táborozási díj 250 RON).

Ifjúsági hetek

Az ifiheteken (a Zene7-en is) *a helyek száma* 150.

A táborozási díj a szálláshely minősége szerint van meghatározva:

A.) 300 RON személyenként a húszágyas szobákban, és

B.) 350 RON személyenként a két-, három-, négy-, vagy hat-ágyas szobákban.

A hátrányos anyagi helyzetű fiatalok a következő támogatásban részesülhetnek:

100 RON támogatást igényelhetnek a nagyon hátrányos anyagi helyzetű táborozók (részükre a táborozási díj 200 RON)

50 RON támogatást igényelhetnek a hátrányos anyagi helyzetű táborozók (részükre a táborozási díj 250 RON).

Támogatást csak az A. csoportban szállásolt táborozók részére (a húszágyas hálósobákban) adhatunk.

A kedvezmény feltételei

A kedvezményt csak azok a gyermekek és fiatalok vehetik igénybe, akik az alábbi feltételek valamelyikének eleget tesznek:

- nagy családok gyerekei (4 vagy több gyerekes családok)
- egyedülálló szülők gyerekei
- állami gondozásban élő gyerekek és fiatalok
- olyan családok gyerekei, ahol az egy főre eső jövedelem nem haladja meg az 500 RON-t (beszámítva mindenfajta jövedelmet – a nem hivatalosat is).

A támogatást írásban kell kérvényezni a támogatást kérvényező űrlap pontos kitöltésével. A kérvényt a helyi gyülekezet lelkipásztorának vagy elöljárójának kell láttamoznia.

Előleg

Jelentkezéskor kérünk 50 RON/fő előleget kifizetni. Az előleg névre szóló és csak abban az esetben adjuk vissza, ha a jelentkező elfogadható okból nem tud eljönni táborozni.

Orvosi igazolás

Minden táborozó számára a családi orvosnak pontosan ki kell töltenie a jelentkezési laphoz mellékelt orvosi igazolási űrlapot (védőoltások listájával együtt). A táborozási hét kezdetekor a kitöltött űrlapot a táborozónak át kell adnia a Táborban tartózkodó egészségügyi kádernek.

Jelentkezési lapok

Minden gyülekezet lelkipásztorának rendelkezésére bocsátjuk a jelentkezési ívet, a támogatás igényléséhez szükséges, illetve a családi orvos által kitöltendő űrlapot. Az űrlapokat szabadon lehet fénymásolni, és le lehet tölteni a tábor honlapjáról –

<http://www.hargitacamp.ro>

illetve igényelhetők a Szövetség székhelyén és a Tábor igazgatójának elérhetőségein is.

A jelentkezési lapot, az előleget és a támogatást igénylő űrlapot a következő címre kell elküldeni:

Hargita Keresztyén Tábor

Borzási Gyula, igazgató

Șos. Ciucului, Km 106

535800 Vlăhița, Jud. Harghita

Mobil: 0735 500008

E-mail: borzasi@hargitacamp.ro

Szeretettel várunk a Táborba!

BORZÁSI GYULA

(Ez a hirdetés a márciusi lapban megjelentnek a frissített változata.)